

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 58483/2024
Sp. zn.: KSÚ/11191/2024/Šim
330.1 A10
Vyřizuje: Ing. Ivana Bačáková
Odbor: Odbor krajský stavební úřad
Telefon: 595 622 958
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2025-03-03
Vypraveno: 2025-03-03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ust. § 11 odst. 1, ust. § 89 odst. 1 a ust. § 178 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití ust. § 90 odst. 1 písm. c) téhož zákona

mění

rozhodnutí Městského úřadu Fulnek, stavebního úřadu, **č. j. FUL/1842/2024 ze dne 18. 3. 2024**, kterým byla podle ust. § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023, zamítnuta žádost o dodatečné povolení stavby nazvané „*Stavební úpravy brány 1 a 5 v oboře Jelenice*“ na pozemku parc. č. 651/1 a 664/1 v katastrálním území Lesní Albrechtice, **takovým způsobem, že:**

původní text ve výrokové části rozhodnutí ve znění:

„... podle ust. § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona zamítá žádost o dodatečné povolení stavby ...“

se vypouští a nahrazuje se novým textem ve znění:

„... podle ust. § 149 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona zamítá žádost o dodatečné povolení stavby ...“

Současně Krajský úřad Moravskosleského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb, podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Fulnek, stavebního úřadu, č. j. FUL/1842/2024 ze dne 18. 3. 2024, **ve zbytku potvrzuje.**

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

- Opavská lesní a. s., IČO 45193177, Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava

Odůvodnění

Na úvod považuje Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, oddělení pozemních a vodních staveb (dále též „odvolací orgán“), za potřebné uvést, že dne 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový stavební zákon“), dle kterého se za použití ust. § 330 odst. 1 a odst. 3 ve spojení s ust. § 334a daného zákona, po skončení přechodného období, tj. počínaje dnem 1. 7. 2024, řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů a dokončí je stavební úřad, který se stal od 1. 7. 2024 příslušným k vedení řízení nebo provedení postupu v dané věci podle tohoto zákona. Odvolací orgán proto v tomto řízení postupoval podle dosavadních právních předpisů, tzn. podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“), a jeho prováděcích právních předpisů, účinných rovněž do 31. 12. 2023.

Ze spisu předaného odvolacímu orgánu a spisu souvisejícího vyplývá, že Městský úřad Vítkov, odbor výstavby, územního plánování a životního prostředí (dále též „stavební úřad Vítkov“), opatřením ze dne 30. 6. 2021 oznámil vlastníkově stavby, tj. společnosti Opavská lesní a. s., se sídlem Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava (dále též „vlastník stavby“ či „stavebník“), zahájení řízení ve smyslu ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona o odstranění nepovolené části stavby oplocení obory na pozemcích parc. č. 651/1 a 664/1 v katastrálním území Lesní Albrechtice, tj. doplnění oborního oplocení spočívajícího v pevném uzavření dvou volných průchodů šíře cca 1,5 m určených pro vstup do obory a pro volný průchod širokou veřejností (pozn. odvolacího orgánu – parcelní čísla pozemků budou dále uváděna bez příslušnosti ke katastrálnímu území, neboť všechna patří do katastrálního území Lesní Albrechtice). Toto řízení stavební úřad Vítkov ukončil vydáním rozhodnutí č. j. MUVI 23309/2021 ze dne 13. 9. 2021, kterým nařídil vlastníkově stavby odstranit provedené úpravy oplocení obory. Proti vydanému rozhodnutí podal vlastník stavby, prostřednictvím svého zástupce, Mgr. Marka Urbiše, advokáta se sídlem Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava-Kateřinky, odvolání. Odvolací orgán následně napadené rozhodnutí stavebního úřadu Vítkov rozhodnutím č. j. MSK 123188/2021 ze dne 3. 1. 2022 dle ust. § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu Vítkov k novému projednání, přičemž specifikoval zjištěná pochybení. Odvolací orgán ve svém rozhodnutí ze dne 3. 1. 2022, po vyhodnocení provedených úprav stávajícího oplocení, spočívající ve vložení plotových dílců šířky cca 1,50 m do vstupní brány č. 1 (výplň – dřevěné latě) a do vstupní brány č. 5 (výplň – drátěné pletivo) tohoto oplocení, čímž bylo vytvořeno pevné uzavření dvou volných průchodů určených pro vstup do obory v místě protiúnikových roštů, mj. dospěl k závěru, že v daném případě se jedná o změnu stávající dokončené stavby ve smyslu ust. § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, tj. o stavební úpravy stávajícího oplocení obory. Vzhledem k tomu, že provedenými stavebními úpravami došlo ke změně vzhledu stávajícího oplocení, odvolací orgán dovodil, že tyto stavební úpravy pro svou realizaci vyžadovaly vydání stavebního povolení, neboť je nelze podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona ani pod ust. § 104 odst. 1 písm. k) téhož zákona. V průběhu nového projednání věci podal vlastník stavby námítku podjatosti všech úředních osob při Městském úřadu ve Vítkově, přičemž Krajský úřad Moravskoslezského kraje, tehdejší odbor územního plánování a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu, jako příslušný nadřízený správní orgán (dále též „krajský úřad“), následně usnesením č. j. MSK 20046/2022 ze dne 7. 3. 2022 podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu pověřil provedením

a dokončením řízení o odstranění předmětné stavby Městský úřad Fulnek, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“).

Stavební úřad poté opatřením ze dne 23. 6. 2022 oznámil vlastníkovvi stavby pokračování v řízení o odstranění předmětné stavby a současně nařídil na den 21. 7. 2022 ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Dle protokolu z tohoto jednání poučil stavební úřad při tomto jednání zástupce vlastníka stavby, který je i jejím stavebníkem, o možnosti podat žádost o dodatečné povolení předmětné stavby. Této možnosti stavebník využil a dne 10. 10. 2022 podal u stavebního úřadu žádost o dodatečné povolení předmětné stavby. Vzhledem k tomu, že usnesením krajského úřadu ze dne 7. 3. 2022 byl stavební úřad pověřen pouze vedením a dokončením řízení o odstranění předmětné stavby, obrátil se dne 17. 10. 2022 stavební úřad na krajský úřad s žádostí o pověření k vedení řízení o dodatečném povolení předmětné stavby. Krajský úřad následně vydal dne 26. 10. 2022 pod č. j. MSK 138462/2022 usnesení, kterým pověřil provedením a dokončením řízení o dodatečném povolení předmětné stavby stavební úřad. S ohledem na podanou žádost o dodatečné povolení předmětné stavby stavební úřad vydal dne 7. 12. 2022 usnesení, kterým dle ust. § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona přerušil řízení o odstranění stavby.

Stavební úřad podanou žádost o dodatečné povolení stavby posoudil jako nedostatečnou k projednání, a proto opatřením ze dne 8. 12. 2022 vyzval stavebníka k doplnění žádosti, a to do 31. 3. 2023 o údaje a podklady, které v této výzvě specifikoval, a současně vedené správní řízení usnesením přerušil. Na základě žádosti stavebníka pak stavební úřad tuto lhůtu prodloužil do 30. 11. 2023. Dne 22. 11. 2023 stavebník požádal stavební úřad o další prodloužení lhůty, a to do 30. 6. 2024, přičemž tuto žádost odůvodnil mj. tím, že u městysu Březová probíhá řízení o změně územního plánu, které se dotýká i území, na kterém stojí předmětná stavba.

Pro úplnost odvolací orgán uvádí, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚ MSK OŽPZ“), vydal dne 2. 11. 2022 k žádosti stavebníka o pověření jiného obecního úřadu obce s rozšířenou působností k vydání koordinovaného závazného stanoviska (dále jen „KZS“) k záměru, místo Městského úřadu Vítkov, a to z důvodu zjištěné podjatosti všech úředních osob tohoto místně příslušného úřadu, usnesení č. j. MSK 134510/2022, kterým pověřil k vydání KZS Magistrát města Opavy, odbor životního prostředí (dále jen „MMO ŽP“). MMO ŽP následně k žádosti stavebníka ze dne 3. 11. 2022 vydal dne 5. 12. 2022 KZS, jehož součástí nebylo závazné stanovisko úřadu územního plánování podle ust. § 96b odst. 3 stavebního zákona. KZS obsahovalo v bodě 8 sdělení Magistrátu města Opavy, odboru výstavby a územního plánování, oddělení územního plánování (dále jen „úřad ÚP“), že k předloženému záměru nemůže vydat závazné stanovisko, jelikož v daném případě není místně příslušným úřadem územního plánování, neboť měl za to, že usnesením KÚ MSK OŽPZ ze dne 2. 11. 2022 o pověření k vydání KZS byl pověřen pouze MMO ŽP.

Do spisu bylo následně doplněno rozhodnutí KÚ MSK OŽPZ č. j. MSK 2225/2023 ze dne 3. 3. 2023. Citovaným rozhodnutím KÚ MSK OŽPZ, jako příslušný nadřízený správní orgán orgánu ochrany přírody a orgánu státní správy myslivosti, po přezkoumání KZS ze dne 5. 12. 2022 ve zkráceném přezkumném řízení rozhodl mj. o tom, že změnil nesouhlasné závazné stanovisko orgánu ochrany přírody na souhlasné a rovněž změnil nesouhlasné závazné stanovisko orgánu státní správy myslivosti na souhlasné, přičemž důvody pro tento postup podrobně vysvětlil v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Do spisu bylo doplněno rovněž závazné stanovisko Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, tehdejšího odboru územního plánování a stavebního řádu, oddělení územního plánování (dále jen „KÚ MSK OÚP“), jako příslušného nadřízeného orgánu úřadu ÚP, č. j. MSK 15326/2023 ze dne 21. 2. 2023, které bylo vydáno na

základě podnětu stavebníka. Citovaným závazným stanoviskem KÚ MSK OÚP posoudil realizovaný záměr, tj. stavební úpravy brány 1 a 5 stávajícího oplocení obory Jelenice, tak, že **je nepřípustný**, a současně v souladu s ust. § 4 odst. 10 stavebního zákona zrušil tzv. fiktivní souhlasné závazné stanovisko úřadu ÚP. KÚ MSK OÚP totiž vyhodnotil, že usnesením KÚ MSK OŽPZ ze dne 2. 11. 2022 o pověření k vydání KZS byl pověřen Magistrát města Opavy jako správní orgán věcně příslušný k vydání všech závazných stanovisek místo Městského úřadu Vítkov, tedy včetně úřadu ÚP. KÚ MSK OÚP v odůvodnění svého závazného stanoviska mj. uvedl, že pro jeho vydání jsou splněny veškeré podmínky dané ust. § 96b odst. 1 stavebního zákona, s tím, že se jedná o změnu v území, jelikož i změna dokončené stavby je změnou v území podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Současně zmínil, že závazné stanovisko se vydává pro účely řízení o dodatečném povolení stavby, tj. pro řízení podle ust. § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona, a záměr zasahuje do nezastavěného území dle územního plánu, tudíž na něj nespadá žádná výjimka podle ust. § 96b odst. 1 stavebního zákona. Dále popsal, že záměr se v části brány č. 1 nachází dle Územního plánu Březová, účinného od 10. 4. 2019 (dále též „ÚP Březová“), v ploše veřejného prostranství (PV) s hlavním využitím jako **prostory veřejně přístupné bez omezení**, mezi přípustné využití patří dopravní a technická infrastruktura, vodní plochy, toky a zeleň; a v části brány č. 5 se záměr nachází dle ÚP Březová v ploše lesní (NL) s hlavním využitím jako pozemky určené k plnění funkce lesa, přípustným využitím jsou dopravní a technická infrastruktura, lesní a vodní hospodářství. Současně uvedl, že v obecné koncepci uspořádání krajiny jsou stanoveny priority, mezi které patří **zachovat prostupnost obory Jelenice stanovenou ve stavebním povolení, kterým byla tato obora povolena**. KÚ MSK OÚP dále konstatoval, že v odůvodnění územního plánu je uvedeno, že „speciálním případem veřejně přístupných prostor je obora Jelenice v lesním komplexu severozápadně od Lesních Albrechtic. Zde jsou jako plochy veřejných prostranství vymezeny v souladu s vyhláškou 501/2006 páteřní trasy účelových cest, ale je nutné dbát rovněž na zachování průchodnosti přes severní a západní části obory stanovené ve stavebním povolení, kterým byla tato obora povolena, konkrétně se jedná o podmínku stavebního povolení č.j. 1479/99-Ko/Dr ze dne 3. 5. 2000, resp. č.j. 7324/2000-Dr ze dne 22. 9. 2000 a kolaudačního rozhodnutí pro oborní plot ze dne 5. 1. 2001 pod č.j. 9967/2000-Dr, kde je stanoveno, že **v oplocení u vstupu č. 1 a č. 5 bude umístěn volný průchod veřejnosti šíře 1,5 m**“. Jelikož záměrem je uzavření průchodu bránou č. 1 a bránou č. 5 pevnými plotovými dílci, jež znemožní volný průchod veřejnosti oborou Jelenice, dospěl KÚ MSK OÚP k závěru, že **záměrem jednoznačně dojde k narušení volné prostupnosti obory Jelenice způsobem a v místě předpokládaném územním plánem**, a záměr je také v rozporu s funkčním využitím plochy veřejného prostranství, jež má být veřejně přístupné bez omezení. KÚ MSK OÚP proto uzavřel, že **z těchto důvodů je záměr v rozporu s územním plánem**. Zároveň KÚ MSK OÚP dodal, že k posouzení souladu s územním plánem je pak v případě záměrů nacházejících se v nezastavěném území vždy nutné vyhodnotit soulad s územním plánem ve spojitosti s ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, jehož znění citoval, a jež upravuje cíle územního plánování při umísťování v nezastavěném území. KÚ MSK OÚP v této souvislosti sdělil, že má za to, že výše uvedená podmínka územního plánu, tj. prioritní koncepce uspořádání krajiny pro oboru Jelenice, jež se nachází v nezastavěném území, výslovně vylučuje využití, které by mělo za následek omezení průchodnosti obory. V průběhu řízení se stavební úřad obrátil v rámci součinnosti na městyse Březová s žádostí o sdělení, zda pořizuje pro své území nový územní plán nebo jeho změnu, a pokud ano, zda je v rámci zpracovávaného území zahrnuto i území obory Jelenice, příp. zda stavebník požádal o změnu této části územně plánovací dokumentace a jak bylo s jeho žádostí naloženo. Dne 5. 1. 2024 obdržel stavební úřad vyjádření Úřadu městyse Březová, že stavebník podal dne 31. 8. 2023 návrh na pořízení změny ÚP Březová na území obory Jelenice, který byl dne 13. 9. 2023 zamítnut. Z vyjádření současně vyplývá, že byt městyse Březová pro své území zpracovává změnu územního plánu, území obory Jelenice není v této změně aktuálně řešeno. Stavební úřad následně opatřením ze dne 9. 1. 2024 oznámil stavebníkovi pokračování v řízení o dodatečném povolení předmetné stavby, v němž ho informoval o podkladech doplněných do spisu. Současně stavebníkovi sdělil, že mu neprodlouží lhůtu podle ust. § 39

odst. 2 správního řádu k doplnění žádosti, a to z důvodu doloženého nesouhlasného závazného stanoviska KÚ MSK OÚP, zamítnutí jeho návrhu na pořízení změny ÚP Březová, a s přihlédnutím k zásadě hospodárnosti a procesní ekonomie správního řízení. Zároveň stavební úřad umožnil stavebníkovi vyjádřit se v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto opatření.

Dle úředního záznamu se dne 11. 1. 2024 dostavil ke stavebnímu úřadu zástupce stavebníka, který nahlédl do spisu v dané věci a pořídil si z něho kopii vyjádření Úřadu městyse Březová. Dne 16. 1. 2024 obdržel stavební úřad od Úřadu městyse Březová doplnění jeho vyjádření, v němž bylo upřesněno, že návrh stavebníka na pořízení změny ÚP Březová na území obory Jelenice bude v nejbližší době opětovně projednán v orgánech městyse Březová.

Ze spisu dále plyne, že stavebník doložil dne 31. 1. 2024 stavebnímu úřadu projektovou dokumentaci ke stavbě a sdělil, že stavebními úpravami nedošlo ke změně využití nebo prostorového uspořádání území, a jelikož předmětem dodatečného povolení není umístění stavby, není prokazován soulad jejího umístění dle ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona.

Stavební úřad ukončil vedené správní řízení vydáním rozhodnutí č. j. FUL 1842/2024 ze dne 18. 3. 2024, kterým podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona podanou žádost o dodatečné povolení předmětné stavby zamítl, a to na základě nesouhlasného závazného stanoviska KÚ MSK OÚP ze dne 21. 2. 2023.

Proti vydanému rozhodnutí podal stavebník, prostřednictvím svého zástupce Mgr. Marka Urbiše (dále též „odvolatel“), dne 8. 4. 2024 odvolání. Odvolatel v odvolání namítal zejména nesprávnost řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, v souvislosti se způsobem vyřízení jeho žádosti ze dne 22. 11. 2023 o prodloužení lhůty pro doplnění jeho žádosti o dodatečné povolení stavby, když stavební úřad jako důvod pro neprodloužení lhůty v odůvodnění rozhodnutí uvedl zásadu hospodárnosti a procesní ekonomie, a to bez jakýchkoli konkrétních údajů v čem je přerušeno řízení nevhodné a v čem spočívá procesní ekonomie. Stavební úřad dle názoru odvolatele nezohlednil, že odvolatel žádal o prodloužení lhůty z důvodu připravované změny ÚP Březová, v důsledku čehož mu nebyla poskytnuta přiměřená lhůta pro doplnění žádosti. Zároveň konstatoval, že jeho žádost ze dne 22. 11. 2023 o prodloužení lhůty nebyla stavebním úřadem vyřízena usnesením podle ust. § 39 odst. 2 správního řádu, ale pouhým sdělením, proti kterému nemohl podat opravný prostředek. Odvolatel dále požadoval přezkoumat závazné stanovisko KÚ MSK OÚP č. j. MSK 15326/2023 ze dne 21. 2. 2023, které bylo podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, ve smyslu ust. § 149 odst. 8 správního řádu, neboť se domnívá, že je nezákonné. Dle odvolatele totiž nejsou v daném případě splněny zákonem dané důvody pro vydání závazného stanoviska podle ust. § 96b stavebního zákona, protože se nejedná o změnu v území dle ust. § 2 písm. a) téhož zákona. Odvolatel zároveň konstatoval, že má za to, že se v daném případě jedná o stavební úpravy, které stavební povolení vůbec nevyžadovaly, a byly tak stavebním úřadem nesprávně posouzeny dle ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona, a proto je řízení o dodatečném povolení stavby věcně nesprávné. Odvolatel tento závěr dovozuje z toho, že na daný případ má být aplikováno ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona, v němž je uvedeno, že *ohlášení nebo stavební povolení vyžadují změny staveb uvedených v odstavci 1, jejichž provedení by mělo za následek překročení uvedených parametrů*. Jelikož limitní parametry nejsou pro stavby oplocení v ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu č. 14 stavebního zákona uvedeny, nemohly provedené stavební úpravy s přihlédnutím k ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona vyžadovat stavební povolení ani ohlášení, a nemohou tak být ani dodatečně povolovány.

Stavební úřad poté postoupil podané odvolání spolu se spisem v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu, který je obdržel dne 24. 4. 2024.

Podané odvolání odvolací orgán nejprve posoudil z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu a dospěl k závěru, že je přípustné, neboť bylo podáno účastníkem řízení, a včasné, což potvrzuje doklad o doručení rozhodnutí založený ve spise. Odvolací orgán dále posoudil podané odvolání podle ust. § 82 správního řádu a dospěl k názoru, že podané odvolání splňuje náležitosti dané tímto ustanovením správního řádu.

Odvolací orgán podle ust. 89 odst. 2 správního řádu *přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.* Po přezkoumání napadeného rozhodnutí z výše uvedených hledisek dospěl odvolací orgán k následujícímu závěru:

Vzhledem k tomu, že odvolatel nesouhlasil se závěrem dotčeného orgánu na úseku územního plánování, tj. v daném případě nadřízeného orgánu úřadu ÚP, o nepřipustnosti záměru, postupoval odvolací orgán podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu a opatřením ze dne 23. 5. 2024 požádal Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, odbor územního plánování (dále jen „MMR“), jako příslušný nadřízený správní orgán, o potvrzení nebo změnu nesouhlasného závazného stanoviska KÚ MSK OÚP ze dne 21. 2. 2023. O tomto úkonu odvolací orgán současně informoval odvolatele. Dne 2. 9. 2024 odvolací orgán obdržel závazné stanovisko MMR č. j. MMR-60550/2024-81, ze dne 30. 8. 2024, jehož výrokem bylo napadené závazné stanovisko KÚ MSK OÚP **v závazné části (ve výroku) potvrzeno a v odůvodnění změněno tak, že bylo doplněno** o odůvodnění nadřízeného orgánu územního plánování. Z obsahu odůvodnění tohoto závazného stanoviska nadřízeného správního orgánu je zřejmé, že se MMR s postupem KÚ MSK OÚP, i s jeho názory, správními úvahami a zjištěními uvedenými v přezkoumávaném závazném stanovisku ztotožnilo, a pouze pro úplnost je doplnilo svými názory, posouzeními a konstatováními týkajícími se dané věci. Následně MMR ve svém závazném stanovisku v souladu s výsledkem posouzení KÚ MSK OÚP uzavřelo, že **záměr je z hlediska souladu s územním plánem a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování nepřipustný**, což je dostačujícím zákonným důvodem pro vydání **nesouhlasného závazného stanoviska**, přičemž zjištění, že z hlediska souladu s Politikou územního rozvoje ČR a Zásadami územního rozvoje Moravskoslezského kraje je záměr přípustný, na tom nic nemění. MMR se ve svém závazném stanovisku rovněž vyjádřilo k odvolacím námitkám.

Vzhledem k doplněnému podkladu v odvolacím řízení postupoval odvolací orgán podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a opatřením ze dne 5. 9. 2024 umožnil odvolateli vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto opatření, přičemž na základě žádosti zástupce odvolatele tuto lhůtu prodloužil, a to do 24. 9. 2024. Dne 23. 9. 2024 odvolací orgán obdržel vyjádření odvolatele, zaslané prostřednictvím jeho zástupce, v němž uvedl, že v průběhu odvolacího řízení, tj. dne 1. 7. 2024, nabyl účinnosti nový stavební zákon, podle jehož ust. § 72 odst. 1 nesmí územně plánovací dokumentace obsahovat podrobnosti, které svým obsahem náleží rozhodnutí. Odvolatel uvedl, že má za to, že jím podrobně uvedené důvody v jeho odvolání jsou současně důvodem pro postup podle ust. § 324 nového stavebního zákona, tj. vypuštění těchto podrobností při nejbližší změně územního plánu. Dle názoru odvolatele podmínky pro užívání stavby oplocení obory náleží pouze kolaudačnímu rozhodnutí, kterým bylo užívání stavby oplocení povoleno. Odvolatel dále konstatoval, že z ust. § 171 nového stavebního zákona vyplývá, že povolení

nevyžadují drobné stavby, přičemž v příloze č. 1 je mezi drobnými stavbami v odst. 1 písm. a) bodu č. 8 uvedeno *oplocení lesních školek a obor, oplocení zřízené k ochraně lesních porostů před zvěří na lesních pozemcích a oplocení dřevin vysazených za účelem založení územního systému ekologické stability, která jsou bez podezdívky, přičemž nesmí dojít k omezení provozu na pozemní komunikaci nebo k přerušení turisticky značené trasy*. Současně odvolatel zmínil, že dle odst. 1 písm. c) této přílohy jsou drobnou stavbou *změny drobných staveb uvedených v písmenu a), při nichž nedojde k překročení uvedených parametrů*, přičemž pojem stavba je obsažen v ust. § 6 nového stavebního zákona, a zahrnuje *nástavbu, přístavbu, stavební úpravu a změnu v užívání*. Odvolatel rovněž uvedl, že doplněné plotové dílce jsou bez podezdívky a že stavebními úpravami oplocení nedošlo k přerušení turisticky značené trasy ani k omezení provozu na pozemní komunikaci. Dle názoru odvolatele by tak mělo být vedené řízení s ohledem na ust. § 330 odst. 2 nového stavebního zákona zastaveno.

Obecně je nutno uvést, že postup stavebního úřadu v případě zjištění nepovolené stavby je upraven v ust. § 129 stavebního zákona. Pro úplnost odvolací orgán připomíná, že podle ust. § 2 odst. 4 stavebního zákona platí, že pokud se ve stavebním zákoně používá pojmu stavba, rozumí se tím podle okolností i její část nebo změna dokončené stavby, kterou je dle ust. § 2 odst. 5 stavebního zákona i stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Stavební úřad v případě, když zjistí stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, zahájí řízení o odstranění stavby. Jestliže stavebník nebo vlastník stavby požádá o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. V řízení o dodatečném povolení stavby postupuje dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona přiměřeně podle ust. § 90 a ust. § 110 až 115 téhož zákona. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení. I když je tedy stavba realizována bez příslušného opatření či rozhodnutí stavebního úřadu nebo v rozporu s ním, stavební zákon umožňuje i takovouto stavbu dodatečně povolit, avšak za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, a to, že **stavebník nebo její vlastník prokáže, že není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území (písm. a)**, není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje (písm. b) a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem (písm. c).

Jak již bylo výše v tomto rozhodnutí zmíněno, odvolací orgán se posouzením a vyhodnocením provedené úpravy stávajícího oplocení obory podrobně zabýval ve svém rozhodnutí č. j. MSK 123188/2021 ze dne 3. 1. 2022. Odvolací orgán přitom dospěl k závěru, že se v daném případě jedná o změnu stávající dokončené stavby ve smyslu ust. § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, tj. o **stavební úpravy stávajícího oplocení obory**. Vzhledem k tomu, že provedenými stavebními úpravami **došlo ke změně vzhledu** stávajícího oplocení, odvolací orgán dovodil, že tyto stavební úpravy pro svou realizaci **vyžadovaly vydání stavebního povolení**, neboť je nelze podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona ani pod ust. § 104 odst. 1 písm. k) téhož zákona. Je tedy zřejmé, že stavební úpravy brány č. 1 a 5 stávajícího oplocení obory Jelenice byly provedeny bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem, a byl tak na místě postup dle ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona. Uvedeným názorem odvolacího orgánu se jak v průběhu řízení o odstranění předmětné stavby, tak v průběhu řízení o jejím dodatečném povolení řídil i stavební úřad. Stavebník stavebnímu úřadu nepředložil žádný doklad, jímž by bylo prokázáno, že uvedené stavební úpravy oplocení byly řádně povoleny

(neboť je názoru, že tyto stavební úpravy pro svou realizaci nevyžadovaly žádné opatření či rozhodnutí stavebního úřadu).

Jelikož stavebník podal dne 10. 10. 2022 ke stavebnímu úřadu žádost o dodatečné povolení předmětné stavby, stavební úřad vedl řízení o podané žádosti. Jak již bylo uvedeno výše, v řízení o dodatečném povolení stavby postupuje stavební úřad v souladu s ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona přiměřeně podle ust. § 90 a ust. § 110 až 115 téhož zákona, přičemž jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Z ust. § 110 odst. 2 písm. c) stavebního zákona vyplývá, že k žádosti o stavební povolení stavebník připojí závazná stanoviska, popř. rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, nevydává-li se společné závazné stanovisko podle § 4 odst. 7. V daném případě bylo k žádosti doloženo závazné stanovisko KÚ MSK OÚP, č. j. MSK 15326/2023 ze dne 21. 2. 2023, podle kterého je záměr nepřipustný, neboť je v rozporu s ÚP Březová. Je třeba připomenout, že z ust. § 96b odst. 1 stavebního zákona plyne, že jestliže vydání rozhodnutí závisí na posouzení jím vyvolané změny v území, je podkladem tohoto rozhodnutí závazné stanovisko orgánu územního plánování, přičemž dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí správních orgánů. K postupu stavebního úřadu v řízení o dodatečném povolení stavby odvolací orgán konstatuje, že v případě, kdy stavební úřad dospěje k závěru, že stavba nespĺňuje požadavky stanovené v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, bez dalšího dokazování žádost o dodatečné povolení stavby zamítne. Jelikož zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby není ve stavebním zákoně upraveno (postup v řízení o dodatečném povolení stavby odkazuje pouze na § 90 a na § 110 až 115 stavebního zákona), pak je nutno ve smyslu ust. § 192 téhož zákona uplatnit postup podle obecného právního předpisu, tj. podle správního řádu. Ten zamítnutí žádosti upravuje buď obecně v ust. § 51 odst. 3, kde je uvedeno, že *je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne*, nebo v případě vydání nesouhlasného závazného stanoviska dotčeného orgánu speciálně v ust. § 149 odst. 6, kde je uvedeno, že *jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne*. Obě citovaná ustanovení správního řádu vychází z obecné zásady procesní ekonomie, kdy v případě, že žadatel nespĺňuje jednu z podmínek pro vydání rozhodnutí, nemá smysl zjišťovat, zda spĺňuje podmínky další, protože jeho žádosti nemůže být vyhověno, i kdyby ostatní podmínky spĺňoval. Další průběh řízení by proto postrádal smysl. V daném případě stavební úřad rozhodoval na základě nesouhlasného závazného stanoviska dotčeného orgánu na úseku územního plánování, a jelikož tak nebylo prokázáno splnění požadavků uvedených v ust. § 129 odst. 3 písm. a) stavebního zákona, stavebnímu úřadu nezbylo, než žádost o dodatečné povolení předmětné stavby zamítnout. S výše uvedeným postupem stavebního úřadu se odvolací orgán ztotožňuje.

Odvolací orgán se dále zabýval obsahovými náležitostmi napadeného rozhodnutí, které stanoví ust. § 68 a 69 správního řádu. Podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu *se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu*. Vzhledem k tomu, že výrok rozhodnutí je nejdůležitější částí rozhodnutí, je třeba, aby byl přesný a určitý. Stavební úřad v daném případě zamítl žádost o dodatečné povolení předmětné stavby podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu (v návaznosti na ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona). Jak již bylo vysvětleno výše, v případě vydání nesouhlasného závazného stanoviska dotčeného orgánu obsahuje správní řád speciální ust. § 149 odst. 6 pro zamítnutí žádosti. Jelikož má tato speciální úprava přednost před obecnou úpravou, měl tedy stavební úřad žádost zamítnout dle ust. § 149 odst. 6 správního řádu. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací orgán napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. S ohledem na toto ustanovení zákona a výše uvedené zjištění proto odvolací orgán z důvodu přesnosti a určitosti tento

nedostatek ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu odstranil změnou výrokové části odvoláním napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán je názoru, že tato změna nemá vliv na výsledek rozhodnutí, neboť jí nebylo ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu změněno rozhodnutí v neprospěch odvolatele a odvolateli nehrozí ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ani újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat. Podmínky pro provedení změny rozhodnutí jsou tak naplněny. Odvolací orgán ještě dodává, že je povinen postupovat ve správním řízení podle základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v části první, v hlavě II správního řádu. Z ust. § 6 odst. 1 a 2 téhož zákona vyplývá, že správní orgán v souladu se zásadou procesní ekonomie vyřizuje věci bez zbytečných průtahů a postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, přičemž dotčené osoby co nejméně zatěžuje.

Odvolací orgán se dále zabýval dalšími náležitostmi rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmý průběh vedeného řízení, jaké podklady a doklady byly použity pro vydání rozhodnutí a jak je stavební úřad v daném řízení vyhodnotil. Odvolací orgán se s úvahami a závěry stavebního úřadu ztotožňuje a považuje je za dostatečné, srozumitelné a přesvědčivé. Je tedy možno konstatovat, že odůvodnění rozhodnutí splňuje požadavky na jeho obsahu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Účastníkovi řízení stavební úřad poskytl možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a taktéž ho poučil o jeho právu podat proti rozhodnutí odvolání i o způsobu jeho podání. Odvolací orgán proto konstatuje, že stavebním úřadem byly vůči účastníkovi řízení dodrženy všechny základní zásady vedení správního řízení a současně mu byla zachována procesní práva v celém průběhu správního řízení.

Dále se odvolací orgán zabýval obsahem podaného **odvolání**.

Důvodem podaného odvolání byl zejména nesouhlas odvolatele se závěrem dotčeného orgánu na úseku územního plánování, tj. v daném případě nadřízeného orgánu úřadu ÚP, tzn. KÚ MSK OÚP. Odvolací orgán proto postupoval v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu a nesouhlasné závazné stanovisko KÚ MSK OÚP bylo v rámci odvolacího řízení přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem, tj. MMR. Je nutno uvést, že závazné stanovisko KÚ MSK OÚP bylo následně MMR sice změněno, ale pouze v části odůvodnění, přičemž v závazné části (ve výroku) bylo potvrzeno. MMR se s postupem KÚ MSK OÚP, i s jeho názory, správními úvahami a zjištěními uvedenými v přezkoumávaném závazném stanovisku ztotožnilo, a pouze pro úplnost je doplnilo svými názory, posouzeními a konstatováními týkajícími se dané věci. MMR se zejména ztotožnilo s tím, že usnesení o pověření k vydání KZS se vztahovalo i na úřad ÚP a že v daném případě nevydáním závazného stanoviska úřadu ÚP v zákonné lhůtě vzniklo ze zákona tzv. fiktivní souhlasné závazné stanovisko úřadu ÚP bez podmínek. MMR dále zhodnotilo provedené posouzení záměru z hlediska ÚP Březová a potvrdilo závěry učiněné KÚ MSK OÚP (viz výše), přičemž si současně ověřilo aktuální stav jeho platnosti se zjištěním, že k datu vydání závazného stanoviska MMR nebyla vydána žádná změna ÚP Březová. Následně MMR ve svém závazném stanovisku v souladu s výsledkem posouzení KÚ MSK OÚP uzavřelo, že **záměr je z hlediska souladu s územním plánem a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování nepřijatelný**, což je dostačujícím zákonným důvodem pro vydání **nesouhlasného závazného stanoviska**, přičemž zjištění, že z hlediska souladu s Politikou územního rozvoje ČR a Zásadami územního rozvoje Moravskoslezského kraje je záměr přípustný, na tom nic nemění. MMR proto uzavřelo, že KÚ MSK OÚP postupoval správně, když vydal napadené závazné stanovisko jako nové závazné stanovisko (v souladu s ust. § 4 odst. 10 stavebního zákona), protože vlastním posouzením dospěl k zjištění, že předpoklady pro vydání fiktivního závazného stanoviska úřadu ÚP nebyly splněny. MMR tak uzavřelo, že neshledalo, že by napadené závazné stanovisko KÚ MSK OÚP bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

MMR se ve svém závazném stanovisku rovněž vyjádřilo k odvolacím námitkám, kdy konstatovalo, že se neztotožňuje s námitkami stavebníka brojícími proti obsahu napadeného závazného stanoviska, jejichž podstata spočívá v tom, že k předmětnému záměru nemělo být závazné stanovisko vůbec vydáno, protože podle stavebníka nedochází ke změně v území, a že se navíc jedná o stavební úpravy, které stavební povolení vůbec nevyžadovaly, a uvedlo k nim následující vyjádření: „Podle § 96b odst. 1 stavebního zákona: „Jestliže vydání rozhodnutí nebo jiného úkonu podle části třetí hlavy III dílů 4 a 5, § 126, 127, 129 odst. 2 a 3 nebo podle zvláštního zákona závisí na posouzení jím vyvolané změny v území, je podkladem tohoto rozhodnutí nebo jiného úkonu závazné stanovisko orgánu územního plánování.“. Dále je uveden výčet konkrétních situací, kdy se závazné stanovisko nevydává, přestože by podle citované úpravy byly podmínky pro jeho vydání jinak splněny. Je zřejmé, že zatímco v případech povolování stavebních úprav výhradně v režimech podle § 104 a násl. stavebního zákona, aniž by tyto musely být umístěny územním souhlasem nebo rozhodnutím, se závazné stanovisko úřadu územního plánování skutečně nevydává, neboť tato řízení nejsou vyjmenována v citovaném výčtu. K vydání dodatečného povolení však dochází v režimu § 129 stavebního zákona, které je v § 96b odst. 1 stavebního zákona výslovně zmíněno, tzn. podkladem dodatečného povolení je podle ministerstva závazné stanovisko (viz kap. 2.3.1 odst. 7 metodického pokynu Ministerstva pro místní rozvoj „Závazná stanoviska orgánů územního plánování“ 4. vydání, který je dostupný na internetové adrese: https://www.uur.cz/media/2o1nx4ow/75-mmr-48589_2021_81-zavazna-stanoviska-4-vydani-20221007.pdf).

K otázce, zda se v daném případě jedná o změnu v území, či nikoliv, poukazuje ministerstvo na § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, kde je změna v území definována jako „změna jeho využití nebo prostorového uspořádání, včetně umístění staveb a jejich změn.“. Z použití slova „včetně“ v § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona je zřejmé, že umístění staveb a jejich změn tedy není jediný případ, kdy dochází v území ke změně jeho využití nebo prostorového uspořádání. Stavební úpravou oplocení, kterou došlo k doplnění nových plotových dílců do vstupních bran (č. 1 a č. 5) do obory, nepochybně k ovlivnění způsobu využití tohoto nezastavěného území došlo, neboť tím došlo k zamezení původně umožněnému průchodu oborou Jelenice. Průchod bez omezení výslovně předpokládá nejen samotný územní plán, ale zejména se jedná o původně stanovený způsob užívání plynoucí z kolaudačního rozhodnutí pro předmětnou stavbu. To předpokládalo, že stavba bude užívána tak, aby byla zachována průchodnost území (mimo jiné, avšak nikoliv pouze, v souvislosti s cyklotrasou č. 551). Na tento povolený způsob užívání následně reaguje územní plán, který v obecné koncepci uspořádání krajiny stanoví jako jednu z priorit zachovat prostupnost obory Jelenice stanovenou stavebním povolením, kterým byla tato obora povolena. Osazením plotových dílců do vstupních bran způsobem, že tím došlo k uzavření a zneprůchodnění obory, proto **došlo ke změně předpokládaného a původním stavebním povolením stanoveného využití předmětného území**, v minulosti využívaného pro pěší a cyklistickou turistiku. Napadené závazné stanovisko bylo vydáno pro řízení uvedené v § 96b odst. 1 stavebního zákona, tj. řízení o dodatečném povolení stavby, a současně provedenými úpravami [doplnění protiúnikových roštů (pevných plotových dílců) do vstupné brány č. 1 a č. 5] **prokazatelně došlo ke změně využití území**. Úprava vstupu na oplocená území obsažená v lesním zákoně (zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) je pro výše uvedené, resp. pro posouzení, zda mělo být v daném případě vydáno závazné stanovisko úřadu územního plánování, irelevantní. **MMR proto shledalo námitky odvolatele nedůvodnými.**

S hodnocením odvolacích námitek MMR se odvolací orgán ztotožňuje. Jak již bylo uvedeno výše, dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Stavební úřad byl proto obsahem závazného stanoviska KÚ MSK OÚP při svém rozhodování vázán a stejně tak je jím, a následně i závazným stanoviskem MMR, vázán i odvolací orgán, neboť odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek. Pro úplnost odvolací orgán dodává, že s ohledem na delší dobu od vydání závazného stanoviska MMR si rovněž odvolací orgán ověřil aktuální stav platnosti ÚP Březová, přičemž

zjistil, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí o odvolání nebyla vydána žádná změna tohoto územního plánu. V daném případě tak nemohl odvolací orgán postupovat jinak než rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby potvrdit, resp. z důvodu přesnosti a určitosti výroku rozhodnutí s ohledem na použité ustanovení správního řádu změnit.

Přestože se již s odvolacími námitkami, že se jedná o stavební úpravy, které stavební povolení vůbec nevyžadovaly, MMR ve svém závazném stanovisku neztotožnilo, považuje k tomu odvolací orgán s ohledem na argumentaci odvolatele ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona za vhodné doplnit, že se neztotožňuje s názorem odvolatele, že jelikož pro stavby oplocení nejsou v ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu č. 14 stavebního zákona uvedeny limitní parametry, nemohly provedené stavební úpravy s přihlédnutím k ust. § 103 odst. 2 stavebního zákona vyžadovat stavební povolení ani ohlášení. Je totiž nutno uvést, že rovněž překročení parametrů vymezených pro provedení stavebních úprav dle ust. § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona vyvolá potřebu stavebního povolení či ohlášení (viz Macháčková, J. a kol. *Stavební zákon. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018). **Rovněž tato odvolací námitka je tak nedůvodná.**

Odvolatel v odvolání dále namítal nesprávnost postupu stavebního úřadu v souvislosti se způsobem vyřízení jeho žádosti ze dne 22. 11. 2023 o prodloužení lhůty pro doplnění jeho žádosti o dodatečné povolení stavby. Dle odvolatele nebyla tato jeho žádost stavebním úřadem vyřízena usnesením podle ust. § 39 odst. 2 správního řádu, ale pouhým sdělením, proti kterému nemohl podat opravný prostředek. K tomuto odvolací orgán uvádí, že z ust. § 39 odst. 2 správního řádu vyplývá, že *lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit*. Současně podle ust. § 76 odst. 1 správního řádu platí, že správní orgán rozhoduje usnesením v případech stanovených zákonem. Jelikož výše citované ust. § 39 odst. 2 správního řádu nestanovuje stavebnímu úřadu povinnost vydat usnesení i v případě, kdy žádosti o prodloužení lhůty nevyhoví, lze takovou žádost vyřídit sdělením, jak to učinil stavební úřad. Současně odvolatel uvedl, že stavební úřad jako důvod pro neprodloužení lhůty v odůvodnění rozhodnutí uvedl zásadu hospodárnosti a procesní ekonomie, a to bez jakýchkoli konkrétních údajů v čem je přerušeno řízení nevhodné a v čem spočívá procesní ekonomie. V této souvislosti je nutno zmínit, že stavební úřad sdělil odvolateli již ve svém opatření ze dne 9. 1. 2024, kterým oznamoval pokračování ve vedeném správním řízení, že lhůtu pro doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby neprodlouží, a to z důvodu negativního závazného stanoviska KÚ MSK OÚP a zamítnutí návrhu na pořízení změny ÚP Březová. Odvolací orgán zároveň již výše ve svém rozhodnutí vysvětlil, co znamená zásada procesní ekonomie, a proč stavebnímu úřadu nezbylo jinak, než žádost o dodatečné povolení předmětné stavby zamítnout. V souvislosti s názorem odvolatele, že stavební úřad nezohlednil, že odvolatel žádal o prodloužení lhůty z důvodu připravované změny ÚP Březová, v důsledku čehož mu nebyla poskytnuta přiměřená lhůta pro doplnění žádosti, je nutno uvést, že v souladu s ust. § 43 odst. 5 stavebního zákona je stavební úřad povinen rozhodovat dle platného územního plánu v době vydání rozhodnutí a při svém rozhodování tak nemůže přihlížet k tomu, že se dle informací odvolatele připravuje změna územního plánu. Projevený zájem odvolatele o změnu ÚP Březová, která by umožnila stavbu legalizovat, na současné řízení o dodatečném povolení stavby nemá žádný vliv, jelikož jak již bylo zmíněno výše, správní orgány jsou povinny rozhodovat dle právního stavu platného v době jejich rozhodování. Současně k tomuto je nutno uvést, že odvolací orgán u Městského úřadu Vítkov, odboru výstavby, územního plánování a životního prostředí, ověřil, že v současné době je projednávána Zpráva o uplatňování územního plánu Březová za uplynulé období, jejíž součástí je návrh zadání pro zpracování změny č. 1 územního plánu. Zároveň odvolací orgán ověřil, že požadavek na úpravu podmínek v obore Jelenice není součástí návrhu zadání. Odvolací orgán navíc připomíná, že správní řád ponechává případné prodloužení lhůty dle ust. § 39 odst. 2 na správním orgánu s přihlédnutím ke konkrétním podmínkám konkrétního správního řízení. Současně je nutno zmínit, že návrh na provedení změny ÚP Březová nemůže být důvodem ani pro případné přerušování

řízení o dodatečném povolení stavby, jelikož dle ust. § 64 odst. 4 správního řádu lze řízení přerušit na dobu nezbytně nutnou. V této věci odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019–37, www.nssoud.cz), kde je v odst. 16 uvedeno: *Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že v minulosti připustil, že je možné přerušit řízení o dodatečném povolení nelegální stavby v případě, kdy proces změny územního plánu, jež má vydání dodatečného povolení umožnit, je již v dostatečně pokročilé fázi (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. prosince 2015 č. j. 3 As 35/2015–32). Učinil tak ovšem jen v hypotetické rovině, neboť v daném případě se proces změny územního plánu v dostatečně pokročilé fázi nenacházel. Nelze přehlédnout, že tehdy rozhodující třetí senát neopíral možnost přerušení řízení o žádné konkrétní zákonné ustanovení, tím méně pak o § 57 správního řádu upravující řešení předběžných otázek. Nyní rozhodující šestý senát tak považuje úvahu třetího senátu za argumentačně pouze načrtnuté obiter dictum. Koneckonců, s opačným názorem, totiž že řízení o dodatečném stavebním povolení kvůli probíhající změně územního plánu přerušit v žádném případě nelze, se lze setkat jak v judikatuře správních soudů (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. října 2017 č. j. 30 A 79/2017–67), tak i ve stanoviscích veřejného ochránce práv (VARVAŘOVSKÝ, P., a kol. Odstraňování staveb. Sborník stanovisek veřejného ochránce práv, Kancelář veřejného ochránce práv ve spolupráci s nakladatelstvím Wolters Kluwer, 2013, str. 158, obdobně i zpráva o šetření ze dne 3. června 2016 sp. zn. 4591/2015/VOP/JCZ, dostupná z www.eso.ochrance.cz). S ohledem na výše uvedené tak odvolací orgán ani odvolací námitky v souvislosti se způsobem vyřízení žádosti odvolatele o prodloužení lhůty pro doplnění jeho žádosti o dodatečné povolení stavby neshledává důvodnými.*

Obsah podaného odvolání proto odvolací orgán neshledal důvodným pro zrušení napadeného rozhodnutí.

V souvislosti s vyjádřením odvolatele k podkladům rozhodnutí zasláným v průběhu odvolacího řízení pak odvolací orgán pouze uvádí, že otázkou nesouhlasného závazného stanoviska KÚ MSK OÚP se již zabýval výše v tomto rozhodnutí, a proto odkazuje na příslušný text.

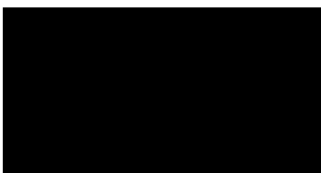
Pokud odvolatel dále konstatoval, že vedené řízení by mělo být s ohledem na ust. § 330 odst. 2 nového stavebního zákona zastaveno, neboť stavební úpravy oplocení obory lze podřadit pod odst. 1 písm. c) přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu, v němž jsou vyjmenovány drobné stavby, které nevyžadují povolení, musí odvolací orgán sdělit, že se s tímto názorem odvolatele neztotožňuje. V daném případě totiž provedené stavební úpravy stávajícího oplocení obory nespádají pod obecné změny drobných staveb uvedených v písmenu a), při nichž nedojde k překročení uvedených parametrů dle odst. 1 písm. c) přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu, jak se domnívá odvolatel. I dle nového stavebního zákona totiž zůstaly tzv. bezrezimovými stavbami (tzn. že nevyžadují povolení) pouze takové stavební úpravy, pokud se jimi nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se vzhled stavby ani způsob užívání stavby, jejich provedení nemůže ovlivnit požární bezpečnost stavby a nejde o stavební úpravy stavby, která je kulturní památkou – viz odst. 1 písm. e) přílohy č. 1 k novému stavebnímu zákonu. Jak již bylo popsáno výše, o takové stavební úpravy se v daném případě nejedná, a to s ohledem na skutečnost, že provedenými stavebními úpravami došlo ke změně vzhledu stávající stavby oplocení.

Odvolací orgán je názoru, že se dostatečně podrobně zabýval předloženým spisem, jeho obsahem a všemi doklady a podklady. Ve smyslu ust. 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, tj. zákonnost napadeného rozhodnutí, i jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Na základě výsledku tohoto přezkoumání pak odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle ust. § 69 odst. 2 správního řádu se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvedou jména a příjmení všech účastníků řízení. V daném případě je účastníkem odvolacího řízení pouze společnost Opavská lesní a. s.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu **nelze** dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Kateřina Jarošová
vedoucí oddělení pozemních a vodních staveb
odbor krajský stavební úřad

Rozdělovník

Účastník řízení

Opavská lesní a. s., Masarykova třída 337/28, 746 01 Opava, prostřednictvím zástupce Mgr. Marka Urbiše, Partyzánská 1565/18, 747 05 Opava-Kateřinky (do datové schránky)

Na vědomí

Městský úřad Fulnek, stavební úřad, nám. Komenského 12, 742 45 Fulnek (do datové schránky) - po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bude stavebnímu úřadu vrácen prvoinstanční spis